

Stijlopracht Nederlands - Hugo Claus
Vlaamse scène met niet-begrijpend gewichtig meepratend jongmens
Door Jorrit Bosma (VVS Engels 1B)

Het gerief

Tante Violet jaste de erpels en keek toe hoe haar Louis bezig was een brief te schrijven aan Kees, zijn Nederlandse pen vriend. Het puntje van zijn tong stak uit zijn mond. Ze sneed lange patatten, gooide die in de hete olie en dekte de pan af tegen het spetsen.

Nonkel Armand kwam luid boerend naar binnen gebadderd. Hij poefte zich in zijn rotanzetel en verzette geen voet meer. Tante Violet knikte naar Louis. 'In zijn hoofd is het ook niet stil, je ziet hem peinzen. Kijk die denkpluizen eens!'

Nonkel Armand ging wat rechterop zitten. 'Hij doet niet anders dan patrieken over van alles en nog wat. Maar waarover schrijven jullie wel niet jongen?'

Louis keek gewichtig op. 'Ik voer een polemiek. Volgens Kees ben ik te dom om te poepen. Maar ik weet heus wel hoe dat moet.'

Nonkel Armand kwam nu helemaal overeind, de rotanstoel kraakte vervaarlijk. 'Pas maar op of ik zal uwe neus eens tussen uw twee oren zetten. Zeg op, hoe doet ge dat dan?'

'Ja da's privé hè.'

'Allee, ik ben toch uwen nonkel.'

'Zit niet zo op hem te kakken,' verzuchtte Meerke.

'Gebaar dat ge hem niet hoort,' zei Tante Violet, terwijl ze de gefrituurde patatten op haar bord liet glijden, tussen vier koteletten en twee spiegeleieren.

'Doet ge dat dan met een wc-madam, Louis?' vroeg Nonkel Armand gniffelend.

't Is toch privé zeg ik u! Poepen doet men alleen,' riep Louis verontwaardigd uit.

'De Hollanders poepen alleen, wij Vlamingen niet. Maar Louis, gebruikt ge daar dan ook gerief bij?' De ogen van Nonkel Armand lichtten boosaardig op.

Louis liet zich niet kennen. 'Zeker en vast gebruik ik gerief op het gerief. Maar alleen mijnen gat. En papier tegen 't nat.' Hij moest lachen om zijn eigen woordspeling.

Nonkel Armand sloeg kletsend op zijn omvangrijke buik. 'Ge doet toch iets verkeerd, Louis. Het beste gerief moet onder een afdak hangen.' Nonkel Armand bulderde van het lachen. 'Of hebt ge goesting om met een wc-mijnheer met de poppen te gaan spelen?'

Tante Violet verslikte zich in haar patatten. 'Zwijgd stil Armand!'

'Ik heb Nonkel Florent een keer samen zien poepen,' flapte Louis eruit.

'Nondeju,' riep Nonkel Armand. 'Nondeju, Nonkel Florent? En met wie dan wel?'

'Met Madame Laura, die hete van het kasteel.'

'Die hete? Olala. En wat deden ze dan zoal, Louis? Heeft die hete hem soms in zijne gat gebeten?'

Louis schraapte plechtig zijn keel en zei consensueus: 'Neen. Zij poepte in zijn gat... en hij poepte in haar gat... en dat ging zo heen en weer.'

Nonkel Armand kreeg een hevige hoestbui en rolde uit zijn zetel.

'Genoeg!' riep Meerke. 'Ik zie u graag maar u laat niemand gerust. Dit is te zot!'

Louis sprong Meerke te hulp. Samen rolden ze de nog steeds proestende Nonkel Armand tot in het toilet. Louis draaide met een schroevendraaier de deur in het slot.

Nonkel Armand maakte nog een krochend geluid voordat hij weer op adem kwam. Hij riep door het uitgesneden hartje: 'Amai, open die deur Louis! Ik laat niet met mijne gat of mijne voeten spelen!' Tante Violet sneed haar laatste kotelet in stukken en zuchtte diep.